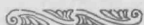

zaželjeni mir, nam kmalu vrne očete in brate, ki se vojskujejo za nas. Koliko otrok bo slišalo o tej moji prošnji? In koliko otrok bo pa posnemalo Jožka in Marico?

J. S—č.

Prvoobhajancem.

Mnogo majhnih otrok je letos prejelo prvič dobrega Jezusa v svoje srce. Do teh otrok imam malo prošnjo.

Veliko število naših junakov je daleč od nas, da se vojskujejo s sovražniki naše lepe domovine. Glejte, ti vojaki niso tako srečni, kot ste vi. Za vas je vsak dan odprt tabernakelj, vsak dan vas vabi Gospod k sebi — naši vojaki na bojni poljani pa nimajo te sreče. Srčno žele in hrepene obiskati Jezusa, prejeti Ga v srce, pa Ga ne morejo sredi bojnega hrupa. Ali niso reveži ti vojaki?

Gotovo se smilijo tudi vašim mladim srcem. Zato se obračam, otroci, na vas s prošnjo: Prejemajte večkrat ali vsak dan, da, vsak dan, Jezusa za uboge, zapuščene vojake. Prejemajte Ga za vojake, prosite Gospoda, da varuje, pomaga in ščiti junake, ki se bore za dom, za cesarja. Ali so morda celo tvoj oče v boju? Morda tvoj brat? Pridno prosi Jezusa za vojake, za zmagó, za mir . . .

Upam, da me bodo slišali prvoobhajanci? Da bodo izpolnili mojo prošnjo in željo? Saj je to želja nas vseh, ki ljubimo našo domovino, našega cesarja, naše hrabre vojake.

J. S—č.

Bistroumen odgovor.

Šolska sestra izprašuje malega otroka: »Kaj je Bog vprašal Adama? Kako se je izgovarjal? Na koga je zvrčal krivdo? Kaj je Bog vprašal Evo?« itd. Zdaj pa še: »Ali je Bog tudi kaj vprašal kačo?« — Otrok: »Ne.« — »Zakaj pa ne?« — Otrok: »Ker bi se bila gotovo zopet zlagala!«

